

БОЙКІВЩИНА

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№49 (1762) П'ЯТНИЦЯ, 9 грудня 2022 РОКУ

ВІН БУВ ЩЕ ЗОВСІМ МОЛОДИМ

Неподалік Бахмута загинув житель с. Бітля, Герой Василь Цюркало

І знову трагічна звістка охопила скорботою не лише родину загиблого Героя, а й всю Турківщину. В боях з московськими окупантами віддав життя за Україну 25-річний стрілець – помічник гранатометника гірсько-штурмової роти Василь Цюркало.

Вчора Героя зустріли на батьківщині з усіма почестями. До рідної домівки в сірій домовині він прибув востаннє, щоб попрощатися з батьком Михайлом та матір'ю Марією, дружиною Галиною, маленькою донечкою, братами Юрієм, Іваном та о. Миколою. Покійного Василя в селі характеризують як надзвичайно порядну людину. Він завжди відгукувався на будь-яке прохання про допомогу. І навіть сам відчував і бачив, кому потрібно допомогти і йшов туди. Як і брати, відслужив строкову службу, а після повномасштабного вторгнення московії, пішов служити по мобілізації в роту охорони Самбірського районного центру комплектування та соціальної підтримки. Згодом був скерований в бойовий підрозділ. Загинув 3 грудня, внаслідок ворожого обстрілу, в районі населеного пункту Білогорівка Бахмутського району, що на Донеччині.

Керівництво Боринської селищної ради висловлює щире співчуття рідним і близьким Героя. Згідно розпорядження голови, на території громади оголошено дводенну жалобу.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

У часі воєнного стану часто виникають проблеми у різних сферах суспільного життя. Особливо це далось взнаки, коли планово, а іноді й в аварійному режимі, видають електроенергію. Це стало проблемою і для редакції нашої газети.

Тимчасово ми змушені припинити друкування газети у звичному форматі на одному з поліграфічних підприємств м. Львів та відновити друк на своїх редакційних потужностях. Наразі газета буде дещо меншого обсягу. Але у найближчій перспективі, хочеться вірити, ситуація покращиться й «Бойківщина» виходитиме у звичному форматі.

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ У НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ЗА ТИМЧАСОВІ НЕЗРУЧНОСТІ.

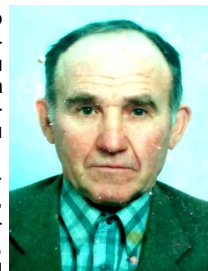
Чарівна зима 9 грудня подарувала чудовий 90-річний ювілей турботливому татусеві, прекрасному дідушеві та прадідушеві – Михайлу Васильовичу Сакалю – жителю с. Мельничне.

Такий ювілей – це дуже вагома і значна подія, адже далеко не кожному судилося зустріти такий поважний вік.

Наш рідненький, ми пишаємось Вами! Ви – наша гордість, наша історія, наш учитель. Ваші настанови, поради – мудрі та безцінні для нас. Вашому розуму можуть позаздрити молоді та досвідчені.

Тож від щирого серця приймайте до свого чудового ювілею найкращі вітання з побажаннями міцного здоров'я, сил та енергії, миру за вікном, любові та поваги від рідних, ласки від Бога, Господніх благословень на многая і благая літ!

З повагою та любов'ю – невістка Валентина, дочка Марія та зять Михайло, зять Андрій, син Ігор та невістка Оксана, дочка Оксана та зять Володимир, дочка Антоніна та зять Михайло, син Микола та невістка Ірина; внуки – Віталій, Оксана з чоловіком Сергієм, Людмила з чоловіком Олександром, Людмила, Юрій з дружиною Анною, Роман з дружиною Тетяною, Єлизавета з чоловіком Миколою, Андріана з чоловіком, Наталя з чоловіком Володимиром, Микола з дружиною Крістіною, Ярослав з дружиною Альбіною, Сергій з дружиною Владиславою, Володимир з дружиною Катериною, Мар'ян, Ольга; правнуки – Анна, Семен, Єлизавета, Сергій, Анастасія, Олег, Ірина, Ніколетта, Віталій, Емілія, Аліна, Софійка, Юрчик, Ангелінка, Дмитрик, Марк, Ілляша, Кірочка, Давидик, Даніелочка та Міланочка.

Дорогого і люблячого, працьовитого, чуйного і турботливого, доброго і щирого брата, чоловіка, батька і дідуся, жителя с. Шум'яч, Миколу Михайловича Прокопів з 60-річним ювілеєм сердечно вітаємо, міцного здоров'я, миру і радості бажаємо.

Нехай кожен наступний день у житті нашого дорогого ювіляра буде наповнений щастям і натхненням, достатком і любов'ю рідних та повагою людей. Божого благословення та опіки Ангела-охоронця – на многії і благії літа!

Нехай Господь завжди у поміч буде,

*А Мати Божа береже від зла.
Бажаємо здоров'я, сили,
Радості земної і тепла.*

*Хай доля шле добро і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники
квітчасті,*

Нехай ще довго стеляться до ніг.

З любов'ю і повагою – сестри Ольга і Любомира, дружина Ольга, племінники Микола та Володимир з сім'єю, дочки Олена, Ірина, Наталія, зяті Михайло, Іван, Володимир, любими дідушеві онуки – Іванна, Борис, Вікторія, Марічка та Артемчик.

ЛІТЕРАТУРНИЙ «БАЙРАКТАР» МИКОЛИ МИХАЙЛИКА

Так влучно на тему сьогодення назвав книгу нашої відомого земляка, етнографа, дослідника історії бойківського краю Миколи Михайлика відомий журналіст, видавець, уродженець с.Гусне, а нині житель м. Львів Володимир Громик. Власне, у його видавництві «Покрова» побачила світ книга Миколи Степановича «Менталітет москалів». Треба віддати належне, що співпраця земляків-бойків має вже досить тривалу історію. У 2016 році видавництво «Покрова» видало об'ємне й надзвичайно цікаве дослідження Миколи Михайлика «Від Трипілля до Бескидів».

Як і перше, так і друге видання Миколи Степановича не залишилося поза увагою бойківської спільноти. Десять днів тому в ресторані «Бойківська гостина» у Львові відбулася цікава презентація шквального «байрактару». Представляла книгу літературний редактор, дружина Володимира Громика (як її люб'язно називають бойківська невістка) – Ольга. Бойки, що зібралися на презентацію, дізналися багато цікавого про родовід Миколи Михайлика, про його життєвий шлях та цікаву сімейну бібліоте-

ку, яку він збирає все життя. В рамках дискусії виступи-

ло багато відомих людей, вихідців з нашого краю, а дискусія розширилася з рамок літературних до соціально-політичних. Були й гострі запитання, але Микола Степанович, патріот за переконанням й по духу, оперуючи історичними фактами та науковими дослідженнями, гідно і твердо відстоював дух українсько-

ратор презентації – Володимир Громик вміло коригував дискусію, надаючи їй патріотично-бойківського забарвлення.

Очевидно, презентація в ресторані «Бойківська гостина» була не випадковою, адже тут всяке дійство розпочинається із звуків трембіти, яка дісталася власнику ресторану Андрію Німцю з с. Бітля, де народився Микола Михайлик.

А у четвер, 8 грудня, не менш пізнавальна презентація книги відбулася у читальному залі КНП «Публічна бібліотека». Присутні мали змогу дізнатися багато цікавого про історію написання книги, яка визрівала в задумах Миколи Степановича не одне десятиліття, а також почути думки автора з приводу далекої минувшини щодо стосунків москалів та українців, сьогодення та перспектив нашої держави.

Всі бажаючі, хто вже став власником книги, могли отримати автограф Миколи Степановича, а для тих, хто не встиг придбати, варто звернутися в книгарню «Під гербом Сас» в м. Турка.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

ЧИНОВНИЦЬКЕ СКОРОЧЕННЯ В УКРАЇНІ

В Україні планується масштабне скорочення Кабміну: замість 20 міністерств стане 14. Зокрема Міністерство розвитку громад та територій, Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, Міністерство інфраструктури об'єднають в одне – Міністерство розвитку інфраструктури та територій. Також об'єднають Міністерство культури та інформаційної політики та Міністерство з питань європейської та євроатлантичної інтеграції. У перспективі воно іменуватиметься Міністерство євроінтеграції, культури та інформполітики. Міністерство економічного розвитку об'єднає три міністерства – економіки, аграрної політики та продовольства, з питань стратегічних галузей промисловості. Три сьогоднішніх міністерства об'єднає Міністерство цифрової інформації. Зокрема, Міністерство трансформації, НАДС (Державна служба), Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості. Також об'єднають в одне Міністерство у справах ветеранів та Міністерство соціальної політики. Воно називатиметься Міністерство у справах ветеранів та соціалітики. Не зазнають змін такі міністерства: енергетики, закордонних справ, юстиції, фінансів, внутрішніх справ, екології та природних ресурсів, охорони здоров'я, оборони, освіти та науки.

У зв'язку з цим буде також масове скорочення штату – більш ніж удвічі:

- замість 9,2 тис. у центральних апаратах міністерств буде 2,8 тис. співробітників;
- в територіальних органах замість 17 тисяч залишиться 7 тис.;

- у центральних апаратах інших ЦОВ замість 13 тис. буде 4,3 тис.;

- в терорганях інших ЦОВ замість близько 80 до 40 тисяч співробітників.

Це перший крок, початок структурної реформи.

Далі має бути масштабне скорочення державного апарату і бюджетників, ліквідація і скорочення різноманітних державних агентств, служб, управлінь і інспекцій.

Держави має бути мінімум.

Держава не для того, щоб надавати робочі місця, а для виконання необхідних функцій управління і сервісу.

Школи і лікарні це не робочі місця для вчителів, або лікарів, а місце, де ефективно навчають дітей, чи лікують.

Хочеться вірити, що нарешті в Україні, як в звичайному бізнесі, структуру витраток на державу приведуть до доходів.

Економічні реформи потрібно починати з реформи державного управління.

Історія незалежної України продемонструвала, що українська «шароварна» бюрократія неефективна і непрофесійна. Це потрібно швидко, «по-воєнному» змінити, перезапустити систему.

Кажуть, що після війни потрібно буде перезаснувати саму державу. Україна має стати президентською республікою, де президент - голова уряду, як в США. Діюча система показала, що класична парламентська республіка і наш, проміжний, «французький», варіант не для України.

Загалом чиновницький склад треба довести до таких рамок, щоб він ефективно працював на всіх рівнях державного управління. А не проїдав безрезультатно державні кошти. Це стосується не лише загальноукраїнського чи обласного масштабу, а й районного, і навіть на рівні громад.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

«КОЛЯДА ПЕРЕТВОРИТЬСЯ НА ГІМН ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ»:

думки Глави УГКЦ про святкування Різдва в час війни

Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав в ефірі телемарафону «Єдині новини» поділився думками та рекомендаціями, як і чому необхідно українцям у драматичний час воєнної агресії росії проти України, в умовах складної ситуації зі світлом і теплом святкувати Різдво Христове. Також Предстоятель пояснює позицію Української Греко-Католицької Церкви щодо календарної літургійної реформи.

СТВОРИТИ ПРОСТІР РІЗДВА У ВОЄННИХ ОБСТАВИНАХ

На переконання Блаженнішого Святослава, ми всі потребуємо різдвяної радості й маємо на неї право.

«Народження Спасителя між нами, навіть у воєнних обставинах, — це небесна радість, не створена людиною задля розваг, а подарована Богом із небес. Саме тому радість Різдва ми покликані прийняти і нею ділитися», — наголосив Глава УГКЦ.

Патріарх пригадав розповіді своєї бабусі про досвід воїнів УПА у криївках, які завжди святкували Різдво та колядували.

РІЗДВЯНА ЯЛИНКА ЯК ОСЕРДЯ СОЛІДАРНОСТІ ТА ВЗАЄМОПІДТРИМКИ

Відповідаючи на запитання, чи доречно у воєнний час на площах міст ставити ялинку, Глава УГКЦ зазначив: «Нам треба вміти радіти і прикрашати ялинку навіть у час війни, але шукати відповідний для цього спосіб, щоби вона не перетворилася на місце розваг, а стала осердям солідарності та взаємопідтримки, простором для спільної коляди».

СВІТЛО НАШИХ ОБЛИЧ І СЕРДЕЦЬ

Заторкуючи важку й болючу для українців тему відсутності світла і тепла під час цьогорічної зими, зокрема доречності освітлен-

ня ялинки й інших декорацій, Патріарх вказав на важливість розуміння суті різдвяного світла. «Не так електричні лампочки на ялинках повинні світитися, як наші обличчя, серця та уми. Тоді ми знайдемо спосіб, як освітлити простір нашого села чи міста навіть за браку електроенергії. Багато разів нам бракувало чогось, але ми все одно вміли радіти та святкувати», — переконаний він.

РІЗДВО — ВЗАЄМОБІН НЕ ТІЛЬКИ РАДІСТЮ, А Й ЗЕМНИМИ ДОСТАТКАМИ

«Різдво — це великий простір взаємної солідарності та підтримки. Ми ходимо від хати до хати, щоб побажати добра, щоби зло зникло з наших домівок і сердець. Добре слово має свою велику силу», — ствердив архисей.

У час Різдва, продовжив думку Глава Церкви, ми не тільки співаємо, але й жертуємо чимось.

РІЗДВО — НАГОДА ЧИНИТИ ДОБРО

«Не можна комерціалізувати коляду — це нагода комусь вчинити добро: сумного потішити, нагого одягнути, змерзлого зігріти, голодного нагодувати, того, хто втратив рідну домівку, прийняти у свій дім», — заохотив до благодійності архисей.

КОЛЯДУЙМО РАЗОМ ІЗ НАШИМИ ВОЇНАМИ!

Розмірковуючи над тим, як створити різдвяний

простір для захисників України, які святкуватимуть на передовій, Блаженніший розповів, що знає чимало колядників, що готують вертепи й інші дійства, з якими поїдуть на фронт. А відтак закликав: «Колядуймо, готуймося до коляди! Колядуймо разом із нашими воїнами, тоді станемо сильнішими. Коляда перетвориться на гімн перемоги України, перемоги світла над темрявою, перемоги українців над російським агресором і окупантом».

Пригадую, сказав Предстоятель, що в радянських обставинах коляда була навіть своєрідною формою суспільно-політичного протесту проти безбожницької комуністичної влади. Тому цілком можливо, що в умовах теперішньої війни вона може перетворитися на особливий духовний гімн, який надасть нам сили, розвіє смуток, залікує рани.

«Ми не можемо весь час жити в депресивному смутку. Господь Бог із небес посилає нам свого Сина і саме Його народження є причиною великої радості», — наголосив Глава УГКЦ.

ТРИ ЗАСАДИ ПРОВЕДЕННЯ КАЛЕНДАРНОЇ ЛІТУРГІЙНОЇ РЕФОРМИ УКРАЇНСЬКОЮ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЮ ЦЕРКВОЮ

Відповідаючи на запитання журналіста, чи окремі парафії УГКЦ святкуватимуть Різдво 25 грудня, Глава зазначив, що наша Церква вже має багатолітній досвід переходу на григоріанський календар, оскільки більшість епархій і парафій за кордоном давно святкують за новим стилем.

В Україні, за словами Блаженнішого Святослава, наразі вивчають можливості переходу. Необхідні три засади, щоб це було можливим:

1. Річ не лише в Різдві

«Різдво — це цілий період літургійного року. Тому його потрібно відповідно організувати й пережити. Не можна змінювати дату лише одного свята. Нам потрібна всеохопна, цілісна реформа, що потягне за собою зміну всіх інших дат нерухомих свят у літургійному році. Миколая буде 6 грудня, а День українсь-

кого війська на Покров — 1 жовтня», — пояснив Патріарх.

2. Календарну реформу потрібно робити разом з іншими Церквами України

«Не можна такого типу зміни робити одноосібно, окремо від церковної спільноти. Різдво — це свято цілого народу, всієї Церкви. Дуже важливо святкувати разом, радіти разом», — зазначив Глава УГКЦ.

3. Війна не є зручним часом для календарної реформи

«Коли горить хата, то не час дискутувати, на яку стіну вішати ікони. Нам так важливо всі сили спрямувати на перемогу України!» — вважає архисей.

«Стараймося гідно разом пережити весь різдвяний час, оновити наші сили для перемоги України над російським агресором», — закликав духовний лідер українців.

Департамент інформації УГКЦ.

БЛАГОДІЙНИЙ ЯРМАРОК ДЛЯ ЗСУ

У неділю, 25 листопада, в Завадівській гімназії імені Івана Сакаля, з ініціативи учнівського самоврядування «Лелека», відбувся благодійний ярмарок доброти та вдячності на підтримку ЗСУ, до якого долучилися учнівський, батьківський та вчительський колективи.

Різноманіття виробів та товарів вражало креативністю, творчістю і любов'ю. У кожен смаколик, в кожен виріб було вкладено частинку тепла та вдячності дитячих сердець.

Під час ярмарку зібрано 21430 гривень, які були передані разом зі смаколками та малюнками волонтерці Ользі Кольганович-Павлик і будуть спрямовані на допомогу ЗСУ.

Адміністрація школи висловлює щире подяку за активність, ініціативність та підтримку усім дітям, батькам, педагогам, мешканцям громади, які долучилися до такої потрібної справи. Адже благодійність – це свято, де є бажання поділитися добром, можливість зробити хорошу

справу, а в даному випадку підтримати воїнів, що знаходяться на лінії фронту, відчуттям теплоти та вдячності.

Нехай наш невеликий внесок в допомогу Героям буде частиною великого добра, яке стане запорукою щасливого майбутнього нашої України.

Дякуємо кожному, хто сьогодні боронить нашу землю від російського окупанта. Вічна пам'ять загиблим, які віддали своє життя за наше світле незалежне майбутнє.

Віriamo у Збройні Сили України, віriamo в Перемогу! Все буде Україна!

Слава Україні! Героям Слава!
Яна ІЛЬНИЦЬКА,
голова учнівського самоврядування «Лелека».

ПОДАРУНОК ДО ДНЯ АРМІЇ

До волонтерського пункту благодійного фонду «Милосердя», що знаходиться у приміщенні культурно-мистецького центру «Україна», часто приходять люди, які готові пожертвувати для наших відважних захисників. Це не тільки підприємці, освітяни, медики, а й пенсіонери та молодь. Наші воїни щиро вдячні, бо про них пам'ятають тут, у тилу, на рідній батьківській землі.

Так, напередодні Дня української армії, пенсіонери Наталія Гріщенко та Ніна Романів пожертвували на армію, відповідно, 500 і 200 гривень, а одна із жительок міста принесла 2 кг капучіно. Збір для ЗСУ продовжуємо й далі. Велике спасибі усім, хто прикладається до допомоги військовим.

Марія МАТКІВСЬКА,
волонтер.

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї ДБ №554382, видане управлінням соціального захисту населення Турківської РДА 17.09.2019р. на ім'я Андрія Романовича **Лофія**, вважати недійсним.

РІК БЕЗ ЮРІЯ ЛИЛА

Невпинно плине час ... І ось уже минув рік, як представився до вічних Господніх палат добрий і надійний товариш, досвідчений фахівець органів державної влади та місцевого самоврядування, для багатьох – вмілий наставник – Юрій Лило. З родиною, численними друзями, колегами по роботі він тут, на землі, не встиг попрощатися, адже був сповнений планів на майбутнє. І аж ніяк не думав про смерть, але в Господа свої плани на кожного з нас. Кажуть, Він забирає найкращих, хоч нам у це важко повірити, тим більше, складно сприйняти.

Цими днями ми молитовно згадуємо Юрія Дмитровича. Згадуємо його прижиттєво зроблені добрі справи та висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким.

Турківська міська рада.

СПІВЧУВАЄМО

На 85-му році обірвалося життя доброї людини, педагога, мудрого наставника, колишнього директора школи Миколи Івановича **Ільницького**.

Працюючи 37 років на посаді керівника школи, він багато сил, енергії, праці вклав у те, щоб у рідному селі була прекрасна школа.

Колектив працівників Ільницького ЗСО І-ІІІ ст. сумує з приводу тяжкої втрати – смерті Миколи Івановича та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійного.

Світла пам'ять про добру і чуйну людину назавжди збережеться у наших серцях.

Освітяни Турківщини та об'єднана профспілка працівників освіти Турківщини глибоко сумують з приводу смерті багаторічного директора Ільницького ЗСО І-ІІІ ст. Миколи Івановича **Ільницького** і висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійного.

Працівники Турківського Будинку дитячої та юнацької творчості висловлюють щире співчуття керівнику гуртка Михайлу Івановичу **Костевичу** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька**.

Сусіди Яворські, Маслигани, Ферелетичі, Пацкани глибоко сумують з приводу смерті сусіда, жителя с. Ільник, Миколи Івановича **Ільницького** та висловлюють щире співчуття **доньці Галіні Миколаївні та сину Володимирі Миколайовичу** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька**. Вічна і світла йому пам'ять. Земля пухом.

Колектив НПП «Бойківщина» висловлює щире співчуття головному природознавцю Василю Васильовичу **Ковальчину** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька**.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №1306/560-р

видано 27 грудня 2018 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 1912 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

0990943796 (Viber)

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Наш сайт в Інтернеті:
boykivshchina.info

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

– матеріали рекламного характеру.